

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

η κρίση τους ετοιμάζει
να βγάλει το στρατό
στους δρόμους

είναι στην κρίση μας
να αρνηθούμε το στρατό
και να βγούμε στους δρόμους

Όσο βαθύνει η πολιτική και οικονομική κρίση, οι κοινοτικές και ταξικές αντιθέσεις διογκώνονται, τα εθνικά ιδεολογήματα κατασκευάζουν νέες πατριωτικές σαπίδες σωτηρίας, τα κράτη τοποθετούν ακόμη πιο επιθετικά τους μηχανισμούς τους απέναντι στην κοινότητα, τα πολεμικά δόγματα στοχεύουν κάθε αντίσταση με ακόμη περισσότερα καυκάια, οι εθνικοί και υπερεθνικοί χωροφύλακες ορθώνουν νέους φράχτες στα σύνορα και τις γειτονιές, η αστυνομία θα μοιάζει με στρατό κι ο στρατός με αστυνομία...

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Παρασκευή 21/10 στις 7μ.μ.

στον αυτοοργανωμένο χώρο
αλληλεγγύης και ρήξης

ΡΕΣΑΛΤΟ

Ερμού 9, Κερατσίνι (100 μέτρα από την
πλ. Λαού στα Ταμπύρια)
anarxiko-resalto.blogspot.com

**“Ο στρατός, η συγκυρία,
η ολική άρνηση στράτευσης
και οι κοινοτικές αντιστάσεις”**

(Η εισήγηση περιλαμβάνει προβολές ολιγόλεπτου
video, θεατρικό δράμα, βιωματικές εμπειρίες
και παρουσίαση σχετικής μπροσούρας)

Πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης, συντροφισσες/συντρόφοι

Η κρίση τους ετοιμάζει
να βγάλει το στρατό
στους δρόμους
είναι στην κρίση μας
να αρνηθούμε το στρατό
και να βγούμε στους δρόμους

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Παρασκευή 21/10 στις
7μ.μ.

“Ο στρατός, η συγκυρία, η
ολική άρνηση στράτευσης και
οι κοινοτικές αντιστάσεις”

στον αυτοοργανωμένο χώρο
αλληλεγγύης και ρήξης

ΡΕΣΑΛΤΟ

ερμού 9 κερατσίνι

peiragma@hotmail.com

anarxiko-resalto.blogspot.com

ΑΠΟΥ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΑΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΝΣ Η ΖΩΗ ΚΑΝΕΙ ΚΟΙΤΑΝΑ

**ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ**

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΩΡΑ

Είμαι ένας μαθητής όπως και εσύ, βαριέμαι να ξυπνήσω το πρωί, πλήττω στην τάξη, βαριέμαι την προσεχή και βαριέμαι τα σχολικά βιβλία που δεν υπάρχουν! Σαν μαθητής σιχάθηκα αυτήν την πειθαρχική εκπαίδευση, που σαν στόχο έχει ένα φτηνό εργατικό δυναμικό, που διδάσκει την υποταγή στα αφεντικά, που προβάλλει σαν μόνη σωστή θρησκεία τον χριστιανισμό, επίσης δεν υπάρχει αντικειμενική ιστορία (αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα). Αυτά που θέλω

1. Δωρεάν παιδεία (θεωρώ μεγάλο πρόβλημα την παραπαιδεία και ειδικά σήμερα)
2. Ισότητα (μαθητή προς καθηγητή)
3. Να μην υπάρχει κανένας εξαναγκασμός, όπως στα ελευθεριακά σχολεία (δες Summerhill)

Δεν μου αρέσει αυτή η εκπαίδευση...

*το κείμενο στο εξώφυλλο,
είναι μαθητή από το
Κερατσίνι, που το μοίρασε
σε σχολεία της περιοχής τις
προηγούμενες βδομάδες

πειρα(γ)ματική πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης

το πείραγμα

... είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται, μέσω ενός πειρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλέποντάς τον ως έναν ακόμα ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν τη μαθητική καθημερινότητα.Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσίνιου, της Νίκαιας, του Κορυδαλλού, της Δραπετσώνας, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπόρευμα να ανταλλάσσονται με χρήματα ή στιδήποτε άλλο. Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσσο στα γρανάζια του συστήματος.

Για επικοινωνία: peiragma@hotmail.com
Για διαρκή ενημέρωση επισκεφτείτε το blog του στεκιού: anarxiko-resalto.blogspot.com

Κάθε Παρασκευή, μετά τις 8:00μμ, το στέκι είναι ανοιχτό για γνωριμία, κοινωνικότητα και καλαρή συνεύρεση.

Η εβδομαδιαία συνέλευση πραγματοποιείται κάθε Τετάρτη στις 8:00μμ.

ΡΕΣΑΛΤΟ αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης - ερμού 9 κερατσίνι

Από τα μέσα Ιούνη 2005, στο Κερατσίνι, στην Ερμού 9 (στο ύψος της Λεωφόρου Δημοκρατίας 54), 100 μέτρα από την πλατεία Λαού στα Ταμπούρια, λειτουργεί ο αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ. Ένα εγχείρημα κοινωνικής-πολιτικής-πολιτισμικής παρέμβασης, αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, που έχει ως επίκεντρο της απεύθυνσης και της δράσης του την περιοχή του Κερατσινίου αλλά το βεληνεκές της παρουσίας και των παρεμβάσεων του αγκαλιάζει επίσης τις περιοχές της Δραπετσώνας και της Νίκαιας.

Όλα αυτά τα χρόνια το στέκι έχει καταθέσει λόγο και δράση (με κείμενα, εφημερίδες, αφίσες, εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, συζητήσεις, προβολές βίντεο, συναυλίες, πορείες) για μια σειρά κοινωνικών ζητημάτων. Για τα ζητήματα της μισθωτής σκλαβιάς και των κοινωνικών αποκλεισμών, του ρατσισμού και των κοινωνικών διακρίσεων με βάση το φύλο και τη σεξουαλική προτίμηση, του σχολείου-φυλακή και της άρνησης στρατεύσης, του πολιτισμού της νάρκωσης και της οικολογικής καταστροφής, της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της κρίσης του συστήματος κυριαρχίας, του κοινωνικού ελέγχου και της καταστολής, του εγκλεισμού και της αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές.

Το ΡΕΣΑΛΤΟ είναι ένας ανοιχτός κοινωνικός χώρος αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, συναναστροφής και ανθρώπινης δημιουργίας, χωρίς ιεραρχίες και ειδικούς, μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, θεαματικά και καταναλωτικά πρότυπα. Ένα πείραμα διασταύρωσης, γνωριμίας, συντροφικότητας και δράσης ενάντια στην εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και κάθε μορφή εξουσίας.

ΕΘΝΙΚΑ ΑΔΕΡΦΙΑ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ-ΤΑΞΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ;

Η εθνοκρατική ιδεολογία δεν είναι δημιούργημα των ημερών μας. Εμφανίζεται με τη γένεση και την ανάπτυξη των εθνικών κρατών, σε μια ιστορική αναδρομή δύο αιώνων τώρα.

Το έθνος ορίζεται ως ένα σύνολο ανθρώπων που μοιράζονται κοινά γνωρίσματα όπως η φυλή, η γλώσσα, το θρήσκευμα, η κοινή ιστορία και πολιτισμός και η γεωγραφική καταγωγή. Τι και αν δεν υπάρχουν δεσμοί αίματος. Τι και αν η κατοχύρωση της γλωσσικής ομοιότητας προκύπτει μέσα από τη ισοπέδωση ντοπιολαλιών. Τι και αν η καταγραφή της ιστορίας γίνεται πάντοτε κατά το δοκούν της εκάστοτε εξουσίας. Τι και αν τα σύνορα διαμορφώνονται και “ανοιγοκλείνουν” από τις εκάστοτε διαθέσεις και τις σκοπιμότητες της παγκόσμιας κυριαρχίας.

Έθνος είναι η επινόηση-μύθος της κοινής “ταυτότητας” που κατασκευάστηκε και διατηρείται από τον αστικό πολιτισμό και καλλιεργεί την πλαστή ενότητα των καταπιεσμένων κάθε κράτους με τους καταπιεστές τους και τον πλαστό διαχωρισμό τους από τους άλλους καταπιεσμένους. Έτσι, ο εργάτης και το αφεντικό, ο μαθητής και ο δάσκαλος, η γυναίκα και ο βιαστής, ο εξεγερμένος και το όργανο καταστολής, ο φυλακισμένος και ο δεσμοφύλακας που έτυχε να γεννηθούν στη ίδια μεριά της συνοριακής γραμμής μετατρέπονται, από εχθροί στο πεδίο του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, σε αδέρφια στη μεγάλη οικογένεια του έθνους.

Έθνος είναι ο ιδεολογικός εκείνος σχηματισμός, στο όνομα του οποίου γίνονται όλοι οι «δίκαιοι» «αμυντικοί» «απελευθερωτικοί» «προληπτικοί» πόλεμοι, όλες οι σφαγές ανάμεσα στους καταπιεσμένους. Οι εξ ορισμού εχθροί της ελευθερίας (κράτος, εξουσία) αυτοανακηρύσσονται προστάτες της, βαφτίζοντάς την εθνική και δημιουργώντας ανύπαρκτους εχθρούς, προστατεύοντας έτσι τα δικά τους «εθνικά» συμφέροντα.

Βασικό στοιχείο για την ύπαρξη ενός έθνους είναι η ανάπτυξη της εθνικής συνείδησης. Μέσα στα χρόνια η εξουσία, έχοντας μονοπώλιο στην αφήγηση του παρελθόντος, καλλιεργεί μια χειφραγνημένη συλλογική μνήμη, οξύνοντας παράλληλα την εθνική υπερηφάνεια. Σημαίες, ήρωες, διαστρεβλωμένα γεγονότα, εθνικά ιδεώδη, εικονικοί εχθροί, πατριωτισμός, υποταγή. Ένα σύνολο νοημάτων που συμπτυκνώνονται περισσότερο κατά τη διάρκεια των εθνικών επετείων.

Γιορτές και πανηγύρια όπου δεν λείπουν τα τρανταχτά ποιήματα, τα τραγούδια, τα σημαιάκια, τα στεφάνια. Σύμβολα παντού, που αποτυπώνονται στη μνήμη με ένα πολύ καθοριστικό τρόπο. Και φυσικά δεν γίνεται εθνική επέτειος χωρίς παρελάσεις, ένα χουντικό κατάλοπο από την εποχή του Μεταξά.

*αφίσα που κολλήθηκε την περσινή χρονιά στα σχολεία του Κερατσίνιου, της Νίκαιας και του Κορυδαλλού με αφορμή τις παρελάσεις για την 25η Μαρτίου.

οι παρελάσεις είναι διαφήμιση του φασισμού

Αν και η στρατιωτική εκπαίδευση στα σχολεία έλκει την καταγωγή της από την εποχή του βαυαρού βασιλιά Όθωνα, όταν, ελλείψει γυμναστών, άρχισαν να διδάσκουν αποσπασμένοι στρατιωτικοί και πυροσβέστες, η πλήρης στρατιωτικοποίηση της νεολαίας επήλθε επί δικτατορίας Μεταξά. Βαδίζοντας πιστά στα χνάρια του Χίτλερ και του Μουσολίνι, οργάνωσε την Ε.Ο.Ν. (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας) και καθιέρωσε τελετές εορτασμού της 25ης Μαρτίου, που μεταξύ άλλων περιλάμβαναν σχολικές παρελάσεις, οι οποίες κορυφώθηκαν επί χούντας των συνταγματαρχών.

Οι μαθητικές παρελάσεις συμπυκνώνουν τις αντιλήψεις και τις αξίες ενός κόσμου εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Ως τμήμα της εκπαίδευσης της νεολαίας συμβάλουν στη διαμόρφωση συνειδήσεων με βάση милитарιστικές, σεξιστικές, ρατσιστικές, εθνικιστικές, εξουσιαστικές αντιλήψεις.

Εμβατήρια, τρομπέτες και τύμπανα στήνουν το σκηνικό όπου θα αναπαραχθεί ο «πολιτισμός των στρατοπέδων»: ομοιόμορφη ενδυμασία, ομοιόμορφος βηματισμός, πανομοιότυπο αυστηρό ύφος. Η εξουσία χρειάζεται μια πειθαρχημένη μάζα που θα υπακούει σε εντολές, είτε αυτές δίνονται στις διάφορες στιγμές της καθημερινότητας είτε στα πεδία των μαχών.

Οι «καλοί μαθητές» τοποθετούνται πρώτοι και ο «καλύτερος» χρίζεται σημαιοφόρος. Οι υπόλοιποι τοποθετούνται με βάση το ύψος και το φύλο. Οι πιο ψηλοί μπροστά, οι κοντύτεροι πίσω. Τα αγόρια μπροστά, τα κορίτσια πίσω. Η αγωγή στην ιεραρχία σε όλο της το μεγαλείο, με βάση τα κατασκευασμένα πρότυπα «διανοητικής», «σωματικής», «έμφυλης» ανωτερότητας κάποιων εναντι των υπολοίπων. Οι διαχωρισμοί και η ιεραρχία αποτελούσαν πάντα βασικό εργαλείο της εξουσίας για την εκτέλεση των διαταγών και τη διατήρηση της πειθαρχίας.

Οι παρελάσεις προπαγανδίζουν τη δουλικότητα και την υποταγή. Την υποταγή στους «επίσημους», σε αυτούς που ρημάζουν τη ζωή μας, σε αυτούς που θα δώσουν εντολές για να γίνουμε κρέας στα κανόνια, σε αυτούς που διδάσκουν την παθητικότητα στην καθημερινή εκμετάλλευση, σε αυτούς που οργανώνουν την υποδούλωση και τη λεηλασία μας. Στους βουλευτές, τους τοπικούς αρχοντίσκους, τους στρατιωτικούς, τους παπάδες, οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να γυρίσουν το κεφάλι για να αποδώσουν τιμή...

μην μπαίνεις στη γραμμή

Απέναντι στον κόσμο της υποταγής, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης να ορθώσουμε τον κόσμο της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας. Απέναντι στην πειθαρχία, την ιεραρχία, την ομοιομορφία, τους πλαστούς διαχωρισμούς και τα πρότυπά τους, να αντιτάξουμε την φαντασία και την αλληλεγγύη, να αναδείξουμε την ατομική πρωτοβουλία και την ιδιαιτερότητα του καθενός, της καθεμιάς. Απέναντι στην υποταγή και την δουλικότητα να αντιτάξουμε την αντεπίθεση και την αξιοπρέπεια ενάντια στους πραγματικούς δυνάστες της ζωής μας, εντός και εκτός συνόρων.